Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i Europeiska unionen

[COM(2017) 487 final – 2017/0224 (COD)]

(2018/C 262/16)

Föredragande: **Christian BÄUMLER**

Medföredragande: **Gintaras MORKIS**

Remiss	Rådet, 15.11.2017
Rättslig grund	Artikel 207 i EUF-fördraget
Ansvarig facksektion	Facksektionen för yttre förbindelser
Antagande av facksektionen	28.3.2018
Antagande vid plenarsessionen	19.4.2018
Plenarsession nr	534
Resultat av omröstningen (för/emot/nedlagda röster)	203/1/3

1. **Slutsatser och rekommendationer**

1.1 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) framhåller att utländska direktinvesteringar är en viktig källa till tillväxt, sysselsättning och innovation. Utländska direktinvesteringar har alltid varit väsentliga för en positiv ekonomisk och social utveckling i EU. EESK förespråkar ett öppet investeringsklimat och välkomnar utländska investeringar.

1.2 Kommittén noterar att utländska investeringar inte bara är till nytta utan även medför risker och kan äventyra den nationella säkerheten och den allmänna ordningen i en eller flera medlemsstater.

1.3 EESK efterlyser att unionens öppenhet för utländska direktinvesteringar åtföljs av kraftfulla och effektiva politiska åtgärder.

1.4 EESK välkomnar kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i Europeiska unionen, men konstaterar att problemets omfattning ännu inte är fullt känd eftersom kommissionen inte genomförde någon analys av investeringsflödena och deras effekter när man inledde lagstiftningsförfarandet.

1.5 Granskningen av investeringar i företag och enheter av strategisk betydelse för den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen i EU är ofullständig och dåligt samordnad: vissa länder tillämpar ett granskningsförfarande, andra inte, vilket innebär att investeringarna i de senare över huvud taget inte granskas. Det behövs ett system på EU-nivå för att komma till rätta med dessa bristfälligheter, undanröja skillnaderna mellan medlemsstaterna och trygga de nationella och europeiska intressena.

1.6 Det bör sörjas för att medlemsstater som har förfaranden för granskning av utländska direktinvesteringar, liksom länder som saknar sådana, kan förmedla och motta uppgifter som är lika tillförlitliga, också när det gäller de årliga rapporter som ska översändas till kommissionen om en medlemsstat eller kommissionen konstaterar att en planerad eller redan genomförd utländsk direktinvestering i en medlemsstat kan komma att inverka negativt på säkerheten eller den allmänna ordningen.

1.7 EESK välkomnar att förslaget till förordning specificerar de grundläggande förfarandekraven för granskningssystemen, t.ex. öppenhet, icke-diskriminering mellan olika tredjeländer och rättslig prövning, och därmed stärker investerings- och rättssäkerheten.

1.8 EESK påpekar att EU har exklusiv befogenhet i fråga om utländska direktinvesteringar. I den mån medlemsstaterna har nationella granskningssystem måste man fastställa en rättslig grund för dessa system för att undvika rättslig osäkerhet.

1.9 Kommittén är bekymrad över att kommissionen endast förbehåller sig rätten att granska investeringar som skulle kunna påverka projekt eller program av intresse för unionen. Om utländska direktinvesteringar har gränsöverskridande effekter på hela unionen eller delar av den måste EU utnyttja sin befogenhet att granska investeringarna.

1.10 Innebörden av begreppen ”säkerhet” och ”allmän ordning” har inte preciserats tillräckligt i kommissionens förslag. EESK påpekar att det inom de ekonomiska sektorer som kan komma att beröras av granskningen finns en osäkerhet kring huruvida även strategiska sektorer och viktig möjliggörande teknik också omfattas av dessa begrepp. Kommittén uppmanar kommissionen att anstränga sig ytterligare för att reda ut denna fråga.

1.11 EESK välkomnar det obligatoriska inrättandet av kontaktpunkter i medlemsstaterna och stöder etableringen av en samordningsgrupp för granskningen av investeringar i EU. Vilken roll dessa båda organ ska spela, liksom deras representationsnivå och hur de ska förhålla sig till varandra är dock inte helt klarlagt. Kommissionen bör skapa klarhet kring detta.

1.12 EESK rekommenderar att arbetsmarknadens parter och det civila samhället involveras på ett lämpligt sätt.

1.13 EESK föreslår att granskningen av investeringar ska utvidgas till känsliga sektorer såsom infrastruktur och anläggningar som upprätthåller sociala funktioner. Dit räknas energi- och vattenförsörjning, transport, digital infrastruktur, finansiella tjänster, finansiella marknader samt hälso- och sjukvård.

1.14 EESK stöder att granskningen av investeringar ska utvidgas till att omfatta viktig möjliggörande teknik i fall där investerarna kontrolleras av eller har nära kopplingar till ett tredjelands regering. Vi föreslår att förordningen föreskriver ett särskilt granskningsförfarande för utländska direktinvesteringar från regeringar i tredjeländer eller investerare med nära kopplingar till sådana regeringar.

1.15 Kommittén är övertygad om att granskningsprocessen blir effektivare om den inriktas på planerade utländska direktinvesteringar i stället för på genomförda utländska direktinvesteringar, och uppmanar kommissionen att ta fasta på denna idé i sitt förslag till förordning. Framför allt rekommenderar kommittén övervakning av investeringar i efterhand.

1.16 EESK rekommenderar att man ur investeringssäkerhetssynpunkt fastställer tidsfrister, såväl för beslut om huruvida en investeringsgranskning ska inledas som för granskningen som helhet.

1.17 EESK framhåller att sekretessen för företagsuppgifter måste garanteras under granskningsförfarandet, så att potentiella investerare inte avskräcks.

1.18 Kommittén rekommenderar ett samarbete om granskning av investeringar med Förenta staterna och andra handelspartner samt internationell tillnärmning av föreskrifterna om granskning av utländska direktinvesteringar. Förenta staternas CFIUS-kommitté (Committee on Foreign Investment) skulle kunna utgöra en modell för detta.

1.19 Även om frågan om ömsesidighet inte behandlas i förslaget till förordning uppmanar EESK kommissionen att tillämpa principen om ömsesidighet i alla EU:s förhandlingar med tredjeländer om utländska direktinvesteringar, i takt med att fler investerare utanför EU köper upp EU-företag och EU-enheter, samtidigt som investerare från EU ofta stöter på hinder när de vill investera i andra länder. Framför allt vill kommittén att man påskyndar förhandlingarna om ett investeringsavtal med Kina.

2. **Allmänna kommentarer**

2.1 Kommittén ställer sig i princip positiv till de centrala ståndpunkterna i kommissionens förslag till förordning om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i Europeiska unionen, där det sägs att unionen är öppen för utländska investeringar och att utländska direktinvesteringar bidrar till unionens tillväxt genom att stärka konkurrenskraften, skapa sysselsättning, föra in kapital, teknik, innovation och sakkunskap och genom att öppna nya marknader för unionens export.

2.2 Det är dock bekymrande att utländska investerare, framför allt statliga företag, av strategiska skäl förvärvar europeiska företag som förfogar över viktig möjliggörande teknik och står i begrepp att ta över infrastruktur, viktig framtidsteknik och andra tillgångar som är avgörande för att garantera medlemsstaternas och hela EU:s säkerhet.

2.3 De senaste tio åren har de utländska investeringarna i EU ökat påtagligt. I kommissionens meddelande om ”Att välkomna utländska direktinvesteringar men samtidigt skydda grundläggande intressen” finns statistiska uppgifter om att merparten av investeringarna kommer från Förenta staterna, Kanada och Schweiz, följt av från Brasilien, Kina och Ryssland. Under finanskrisen 2008 ökade de kinesiska investeringarna i EU:s medlemstater tiofalt! De ökade från 2 miljarder euro 2009 till nästan 20 miljarder 2015. Bara under 2016 uppgick de kinesiska direktinvesteringarna i EU till 35 miljarder euro. Jämfört med 2015 skedde en ökning på 77 % och med 2010 till och med på 1 500 %. De europeiska företagens investeringar i Kina minskade däremot med 25 % under 2016.

2.4 I februari 2017 uppmanade tre medlemsstater – Frankrike, Tyskland och Italien – kommissionen att se över reglerna för utländska direktinvesteringar i EU. Det var en reaktion på oron att teknisk kunskap försvinner till tredjeländer i takt med att allt fler investerare utanför EU köper EU-teknik för att främja sina länders strategiska mål, samtidigt som investerare från EU ofta möts av hinder när de vill investera i andra länder. De tre medlemsstaterna påpekade att principen om ömsesidighet bör upprätthållas om investerare från EU endast ges begränsat tillträde till marknader utanför EU. De uppmanade också kommissionen att ta fram ett europeiskt instrument för att förhindra skador till följd av ensidiga strategiska direktinvesteringar från utländska köpare på säkerhets- eller industripolitiskt känsliga områden, och att värna ömsesidigheten. De statliga instrument som EU-medlemsstaterna har tillgång till i dag räcker inte till för att säkerställa ett sådant skydd.

2.5 I Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2017 uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att granska tredjeländers utländska direktinvesteringar i EU:s strategiska industri, infrastruktur och viktig framtidsteknik.

2.6 I sitt förslag till förordning föreslår kommissionen att en rättslig ram ska upprättas för granskning av utländska investeringar.

2.7 Kommissionen har beslutat att inskränka detta förslag till områdena säkerhet och allmän ordning, för att nå största möjliga konsensus mellan medlemsstaterna. Till dessa områden hör enligt kommissionens genomgång t.ex. elektronisk kommunikation, cybersäkerhet, skydd av kritisk infrastruktur och industriell konkurrenskraft i fråga om produkter och tjänster som rör cybersäkerhet.

2.8 Men inte ens innebörden av begreppen ”säkerhet” och ”allmän ordning” är tillräckligt entydig i detta sammanhang för att undvika problem och olika tolkningar. EESK påpekar att det inom de ekonomiska sektorer som kan komma att beröras av granskningen finns en osäkerhet kring huruvida även strategiska sektorer och viktig möjliggörande teknik också omfattas av dessa begrepp. Kommittén uppmanar kommissionen att anstränga sig ytterligare för att reda ut denna fråga.

2.9 Kommittén noterar att kommissionen är fullt medveten om att medlemsstaterna måste få bibehålla det handlingsutrymme som krävs för att granska utländska direktinvesteringar (se COM (2017) 494). Detta skulle innebära att endast medlemsstaterna kan fatta beslut om utländska direktinvesteringar från tredjeländer.

2.10 EESK:s ståndpunkt har alltid varit att EU:s handels- och investeringspolitik måste passa och vara förenlig med EU:s ekonomiska och övriga politik, däribland miljöskydd, anständiga arbetsförhållanden, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. En effektiv EU-investeringsstrategi har en avgörande roll att spela när det handlar om att upprätthålla EU:s konkurrenskraft i en tid som kännetecknas av snabba ekonomiska förändringar och stora förskjutningar i de ekonomiska styrkeförhållandena runtom i världen.

2.11 EESK påpekar att EU:s ekonomi är en av de mest öppna när det handlar om utländska direktinvesteringar. Inflödet av sådana investeringar till EU växer stadigt. De riktar mer och mer in sig på strategiskt utvalda sektorer och företag som är större än genomsnittet, och de härrör i växande utsträckning från statliga företag eller investerare med nära kopplingar till regeringar.

2.12 På global nivå har samtidigt restriktionerna för utländska direktinvesteringar ökat sedan 2016 enligt kommissions bedömning. Investerare från EU åtnjuter ofta inte samma rättigheter i tredjeländer som investerare i EU har. EESK beklagade redan 2011 att kommissionen i samband med utvecklingen av ”en samlad EU-politik för internationella investeringar” inte tog ställning i frågan om förvärv av strategiskt viktiga företag, och uppmanade kommissionen att beakta ömsesidighetsprincipen.

2.13 EESK understryker att de tre ovannämnda medlemsstaterna (som tog initiativ till ett europeiskt instrument för granskning av investeringar) påpekade att principen om ömsesidighet måste upprätthållas om investerare från EU endast ges begränsat tillträde till marknader utanför EU. Förslaget till förordning tar inte upp frågan om ömsesidighet. När det gäller utländska direktinvesteringar bör dock principen om ömsesidighet tillämpas i alla EU:s förhandlingar med tredjeländer om utländska direktinvesteringar.

2.14 De utländska investeringarna i EU är dessutom strategiskt inriktade på att förvärva europeiska företag som utvecklar viktig möjliggörande teknik eller upprätthåller infrastruktur som är nödvändig för att fullgöra väsentliga funktioner i samhället och ekonomin. Denna utveckling sammantagen har föranlett en berättigad oro hos EU:s medborgare, företag och medlemsstater. Denna oro måste stillas med hjälp av åtgärder i linje med dem som tillkännagavs i det diskussionsunderlag om globaliseringen som kommissionen offentliggjorde den 10 maj 2017 och i **talet till unionen** den 13 september 2017.

2.15 EESK efterlyser att unionens öppenhet för utländska direktinvesteringar åtföljs av kraftfulla och effektiva politiska åtgärder.

2.16 Kommittén betonar att en del medlemsstater sedan länge insett att utländska investeringar inte bara är till nytta utan även medför risker och också kan äventyra den nationella säkerheten och den allmänna ordningen. Detta gäller särskilt när investeringarna är inriktade på företag och enheter av strategisk betydelse. Dessa medlemsstater har därför infört nationella system för granskning av utländska investeringar.

2.17 EESK konstaterar att granskningen av investeringar i företag och enheter av strategisk betydelse för den nationella säkerheten eller EU:s säkerhet är ofullständig och dåligt samordnad: vissa länder tillämpar ett granskningsförfarande, andra inte, vilket innebär att investeringarna i de senare över huvud taget inte granskas. Det är helt uppenbart att varken medlemsstaterna eller EU självt under sådana omständigheter kan skyddas mot investeringar som syftar till att ta över viktiga företag och enheter i fall där ett tredjeland går planerat och målinriktat tillväga och utnyttjar möjligheter till manipulation för att nå sina politiska och ekonomiska mål. Det system som införs av EU måste undanröja skillnaderna mellan medlemsstaterna och trygga de nationella och europeiska intressena.

2.18 Den granskning av investeringar som föreslås av kommissionen är enligt EESK:s uppfattning ett första steg i rätt riktning, men kommer inte att uppfylla alla dessa krav. I förslaget åläggs medlemsstaterna inte ens att inrätta egna system för granskning av investeringar.

2.19 EESK konstaterar att kommissionen med denna förordning strävar efter att värna rättsäkerheten för de medlemsstater som har inrättat nationella system för granskning av investeringar.

2.20 EESK välkomnar att förslaget till förordning specificerar de grundläggande förfarandekraven för granskningssystemen, t.ex. öppenhet, icke-diskriminering mellan olika tredjeländer och rättslig prövning, och därmed stärker investeringssäkerheten.

2.21 Även om syftet med förordningen är att samla in mer information om utländska direktinvesteringar i EU och övervaka medlemsstaternas användning av urvalsmekanismer kommer det i praktiken att bli mycket svårt att säkerställa ett harmoniserat genomförande på EU-nivå. Det bör sörjas för att såväl medlemsstater som har förfaranden för granskning av utländska direktinvesteringar som de som saknar sådana, förmedlar och mottar uppgifter som är lika tillförlitliga, också när det gäller de årliga rapporter som ska översändas till kommissionen om en medlemsstat eller kommissionen konstaterar att en planerad eller redan genomförd utländsk direktinvestering i en medlemsstat kan komma att påverka säkerheten eller den allmänna ordningen.

2.22 EESK stöder kommissionens förslag att medlemsstaterna ska inrätta kontaktpunkter och att det ska inrättas en samordningsgrupp bestående av företrädare för medlemsstaterna. Vilken roll dessa båda organ ska spela, liksom deras representationsnivå och hur de ska förhålla sig till varandra är dock inte helt klarlagt. Kommittén rekommenderar att arbetsmarknadens parter och det civila samhället involveras på lämpligt sätt.

2.23 Kommittén är bekymrad över att kommissionen endast förbehåller sig rätten att granska investeringar som skulle kunna påverka projekt eller program av intresse för unionen. Om ansvaret för granskning av utländska direktinvesteringar huvudsakligen vilar på medlemsstaterna finns det risk för att en utländsk investerare som strävar efter att ta över viktiga företag och enheter väljer det land som är mest sårbart för sådana investeringar som inkörsport för sin första investering för att sedan, via den inre marknaden, få tillgång till länder med starkare investeringsskydd.

2.24 EESK påpekar att EU har exklusiv befogenhet i fråga om utländska direktinvesteringar, som enligt Lissabonfördraget täcks av dess exklusiva befogenhet för den gemensamma handelspolitiken. Enligt artikel 207 i EUF-fördraget ingår utländska direktinvesteringar i EU:s gemensamma handelspolitik. Enligt artikel 206 i EUF-fördraget ska unionen bidra till ”en gradvis avveckling av restriktionerna i den internationella handeln och i utländska direktinvesteringar”.

2.25 EESK anser att EU bör utnyttja sina befogenheter när det gäller utländska direktinvesteringar om investeringen har en gränsöverskridande effekt på hela eller delar av EU. Kommissionen måste både kunna granska investeringarna samt besluta om huruvida investeringarna är tillåtna. Medlemsstaterna ska emellertid ha en bindande rätt att höras och, via den samordningsgrupp som ska inrättas, involveras i beslutsprocessen om utländska direktinvesteringar.

2.26 EESK påpekar att EU i direktivet om skydd av kritisk infrastruktur (ECI-direktivet) och i direktivet om säkerhet i nätverks- och informationssystem (NIS-direktivet) har definierat känsliga områden som berör väsentliga säkerhetsintressen. Till ”kritisk infrastruktur” räknas enligt ECI-direktivet anläggningar och system som är nödvändiga för att upprätthålla centrala samhällsfunktioner, hälsa, säkerhet, trygghet och människors ekonomiska eller sociala välfärd. NIS-direktivet behandlar tjänsteleverantörer som är en förutsättning för ”kritisk” samhällelig och ekonomisk verksamhet. Dit räknas energi, transport, finansiella tjänster och finansiella marknader samt hälso- och sjukvård och vattenförsörjning.

2.27 EESK påpekade redan 2011 ([1]) att handelspartner såsom Kanada och Förenta staterna förfogar över mekanismer för granskning av utländska direktinvesteringar och att investeringar bör ingå som en del i EU:s allmänna utrikespolitik.

2.28 EESK framhåller att Förenta staterna har en mycket bred och flexibel uppsättning verktyg för granskning av investeringar. Granskningen av utländska investeringar i Förenta staterna sköts på federal nivå av en interministeriell kommitté, CFIUS. Denna kommitté kan förbjuda, tillfälligt inställa eller ställa villkor på en transaktion som den vill avvisa. Dess huvuduppgift är att undersöka risker för den nationella säkerheten till följd av sammanslagningar och förvärv av företag som skulle kunna leda till utländsk kontroll av amerikanska företag. Den nationella säkerhetsrisken definieras som

([1]) Yttrande om en samlad EU-politik för internationella investeringar, föredragande: Jonathan Peel (EUT C 318, 29.10.2011, s. 150).

ett hot mot Förenta staternas säkerhet genom förvärv av kritisk teknik eller delar av infrastrukturen. Detaljerna för granskningen fastställer CFIUS själv i sina egna regler, vilket gör att man har möjlighet att anpassa definitionen. Denna typ av granskning av investeringar skulle även kunna vara av intresse för EU.

2.29 Kina har sektoriella begränsningar för utländska investeringar. Kinas nationella utvecklings- och reformkommission och handelsministerium har antagit 2017 års industrikatalog för vägledning av utländska investeringar. I denna ingår en nationell ”negativ lista” över sektorer där utländska investeringar ska begränsas eller är förbjudna. ”Begränsad” innebär att det krävs ett förhandstillstånd från handelsministeriet. Upprättandet av denna lista är ett sätt för regeringen att tillämpa restriktioner och villkor. Den negativa listan omfattar både politiskt känsliga områden, såsom tryckta medier, och bilindustrins hela produktionskedja, för vilken det finns en särskild regel om samriskföretag. För sektorer som inte omfattas av någon inskränkning kräver regeringen endast registrering av utländska investeringsprojekt.

2.30 EESK noterar att Kina i sin strategi ”Made in China 2025” nämner nyckelsektorer som nästa generations informationsteknik, numerisk styrteknik och robotteknik av högsta klass, utrustning för luft- och rymdfart, utrustning inom maritim teknik och konstruktion av högteknologiska havsgående fartyg, högteknologisk utrustning för järnvägar, energisparande fordon och fordon med innovativ framdrivningsteknik, elektrisk utrustning, maskiner och apparater inom jordbruket, nya material, biomedicin och medicintekniska produkter av högsta klass. I dessa sektorer kan vi räkna med fler förvärv av europeiska företag.

2.31 EESK påpekar att det inte enbart är gentemot Kina som det finns invändningar när det gäller utländska direktinvesteringar. Rysslands investeringar, särskilt inom energisektorn, väcker farhågor i de berörda länderna om eventuella beroendeförhållanden inom denna strategiska sektor.

2.32 EESK anser att tillämpningsområdet för den föreslagna granskningen av investeringar är alltför snävt och föreslår att granskningen ska utvidgas till strategiska områden och i synnerhet till viktig möjliggörande teknik. Vid beslut om dessa strategiska områden bör ”Made in China 2025”-strategin beaktas.

2.33 EESK menar att en sådan granskning, som även omfattar strategiskt viktig möjliggörande teknik, är förenlig med WTO:s regler. EU har ratificerat avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (Agreement on Subsidies and Countervailing Measures – ASCM). Utländska direktinvesteringar får därmed avvisas om väsentliga säkerhetsintressen står på spel. Och detta är enligt EESK:s uppfattning fallet när det handlar om att upprätthålla samhälleliga värden. Ytterligare åtstramning av utländska direktinvesteringar är således möjlig om investeraren i fråga kontrolleras av eller har nära kopplingar till en regering.

2.34 EESK håller med kommissionen om att man i samband med granskningsförfarandet bör ta med i beräkningen huruvida den utländska investeraren kontrolleras av ett tredjelands regering, inklusive genom betydande finansiella resurser. Vi föreslår att förordningen föreskriver ett särskilt granskningsförfarande för utländska direktinvesteringar från regeringar i tredjeländer eller investerare med nära kopplingar till sådana regeringar.

2.35 Kommittén är övertygad om att granskningsprocessen blir effektivare om den inriktas på planerade utländska direktinvesteringar i stället för på genomförda utländska direktinvesteringar, och uppmanar kommissionen att ta fasta på denna idé i sitt förslag till förordning. Framför allt rekommenderar kommittén övervakning av investeringar i efterhand.

2.36 EESK välkomnar kommissionens förslag till förordning, men det är uppenbart att problemets omfattning ännu inte är fullt ut känd. Kommissionen analyserade inte investeringsflödena och deras effekter när man inledde lagstiftningsförfarandet utan gjorde först senare en analys av investeringsflödena.

3. **Särskilda kommentarer**

3.1 EESK rekommenderar ett samarbete med Förenta staterna och andra handelspartner. Internationell tillnärmning av bestämmelserna om granskning av utländska direktinvesteringar skulle begränsa antalet konflikter och främja investeringssäkerheten. Man bör åtminstone försöka föra en dialog med länder som Kina om deras investeringspolitik på hemmaplan och utomlands. Målet bör vara investerings- och handelsavtal som grundar sig på EU:s normer och principen om ömsesidighet. Framför allt vill kommittén att man påskyndar förhandlingarna om ett investeringsavtal med Kina.

3.2 Hur lång tid granskningen tar skulle kunna utgöra ett stort hinder för potentiella investerare och inverka negativt på ett lands allmänna konkurrenskraft. För att minska dessa negativa effekter bör EU:s granskningsperiod för investeringar inte vara längre än den som specificeras i nationella förfaranden.

3.3 För att undvika ytterligare administrativa bördor måste man undersöka om det bör fastställas ett minimibelopp från och med vilket det ska krävas att investeringen granskas. Här måste man ha i åtanke att även företagsetableringar kan vara av stor betydelse för viktig möjliggörande teknik.

3.4 Även om syftet med förordningen är att samla in mer information om utländska direktinvesteringar i EU och övervaka medlemsstaternas användning av granskningssystem, kommer det i praktiken att bli mycket svårt att säkerställa ett harmoniserat genomförande på EU-nivå. Detta på grund av skillnaderna mellan de medlemsstater som har system för granskning av utländska direktinvesteringar och dem som inte har det. Systemet bör inte leda till ojämlika rättigheter och skyldigheter med hänsyn till samarbetet mellan länderna och Europeiska kommissionen om utbyte av information i fall där vissa planerade eller genomförda investeringar skulle kunna påverka säkerheten eller den allmänna ordningen.

3.5 Förordningen kräver inte att medlemsstaterna vederbörligen ska beakta de synpunkter som inkommit från andra medlemsstater. Detsamma gäller kommissionens yttranden om en medlemsstat som inte fullt ut kunnat följa dessa yttranden från kommissionen. Dessa fall måste förklaras närmare. Det är oklart vilka (om några) effekter som kan förväntas om kommissionen anser att medlemsstatens förklaring är otillräcklig.

3.6 Inför den kommande utvecklingen av investeringsgranskningen som instrument bör man åtminstone också beakta andra faktorer som kan påverka säkerheten och den allmänna ordningen: metoder som hindrar en rättvis handel, konkurrensbegränsande åtgärder och brist på transparens i samband med investeringar. Investerings- och handelspolitik måste vara en del av EU:s industripolitik.

Bryssel den 19 april 2018.

Luca JAHIER
Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs ordförande